

ZPRAVODAJ

ŘK farnosti
Stará Boleslav
Červen 2019

Papež František o eucharistii

Asi jste už zaznamenali, že v Arcidiecézi Pražské probíhá eucharistický kongres „Eucharistia et labora“, který vyvrcholí na Slavnost Těla a krve Páně ve čtvrtek 20. června v 17.00 v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha.

Často si pod pojmem eucharistie představujeme pouze proměněnou hostii v tělo Kristovo. Toto slovo řeckého původu, označující díkůvzdání, však zahrnuje širší realitu, slavení mše svaté. A o ní při své pravidelné katechezi mluvil i papež František:

Drazí bratři a sestry!

Začínáme dnes nový cyklus katechezí, který se zaměří na „srdce“ církve, jímž je eucharistie. Pro nás křesťany je zásadní dobře rozumět hodnotě a významu mše svaté, abychom plněji žili svůj vztah s Bohem.

Nelze opominout značný počet křesťanů, kteří v různých částech světa během dvoutisíciletých dějin podstoupili smrt při obraně eucharistie a dodnes riskují život, aby se mohli účastnit nedělní mše. Roku 304 během Diokleciánova pronásledování byla skupinka křesťanů na severu Afriky přistižena v jednom domě při slavení mše, a byli uvězněni. Římský prokonzul se jich při výslechu tázal, proč tak jednali, když věděli, že je to absolutně zakázáno. A oni odpověděli: „Bez neděle nemůžeme žít“, to znamená: nemůžeme-li slavit eucharistií, nemůžeme žít; náš křesťanský život by odumřel.

Proto Ježíš svým učedníkům řekl: »Když nebudete jíst tělo Syna člověka a pít jeho krev, nebudete mít v sobě život. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den« (Jan 6,53-54).

Tito křesťané ze severní Afriky byli zabiti, protože slavili eucharistii. Zanechali svědectví, že je možné zřeknout se pozemského života kvůli eucharistii, neboť ta nám skýtá věčný život tím, že nám dává podíl na Kristově vítězství nad

smrtí. Toto svědectví nás všechny interpeluje a vybízí, abychom si každý z nás odpověděli na to, co pro nás znamená účast na mešní oběti a přistupování k Pánovu stolu. Hledáme onen pramen „živé vody“, který tryská do života věčného, činí z našeho života duchovní oběť chvály a díkyvdání a vytváří z nás jedno tělo s Kristem? Toto je nejhlubší význam svaté eucharistie, která je výrazem „díkůvdání“. Eucharistie znamená díkyvdání Bohu Otci, Synu a Duchu svatému, který nás vtahuje a proměňuje ve společenství lásky.

Druhý vatikánský koncil byl silně podněcován touhou přivést křesťany k porozumění velikosti víry a kráse setkání s Kristem. Z tohoto důvodu bylo nezbytné uskutečnit pod vedením Ducha svatého odpovídající obnovu liturgie, protože z ní církev žije a díky ní se obnovuje.

Ústředním tématem, které zdůraznili koncilní otcové, je liturgická formace, jež je k pravé obnově nezbytná. A právě to je také účelem tohoto cyklu katechezí, který dnes začínáme, tedy růst v poznání tohoto obrovského daru, který nám Bůh daroval v eucharistii.

Eucharistie je podivuhodná událost, ve které se zpřítomňuje Ježíš Kristus, náš život. Účast na mši je opakovaným prožitím umučení a výkupné smrti Páně. Je to teofanie: Pán se zpřítomňuje na oltáři, aby se obětoval Otci ke spáse světa. Pán je tam s námi přítomen. Častokrát tam však přicházíme, a zatímco kněz

slouží eucharistii, díváme se kolem a bavíme se mezi sebou. Avšak nejsme to my, kdo u něho slouží. To Pán! Kdyby sem dnes přišel prezident republiky nebo někdo, kdo je ve světě velmi důležitý, zajisté bychom se k němu všichni chtěli přiblížit a pozdravit jej. Pomysli však, že když jdeš na mši, je tam Pán! A ty jsi roztěkaný a bloumáš... Tam je Pán! Na to musíme myslet. Někdo řekne: »Otče, ale mše jsou nudné.« - Co říkáš? Že Pán je nudný? - »Ne, ne mše. Kněží.« - »Kněží ať se obrátí, ale Pán tam je!« - Jasně? Nezapomeňte. Účast na mši je »opakované prožití umučení a výkupné smrti Páně«.

Pokusme se nyní položit si pár jednoduchých otázek. Proč se například dělá znamení kříže a úkon kajícího znamení na začátku mše? Tady bych rád udělal další vsuvku: Viděli jste, jak se děti žehnají znamením kříže? Nevíš, co dělají, zda znamení kříže nebo nějaký obrázek. Dělají to takto (papež gestikulaci ukazuje)... Je třeba děti naučit správně se žehnat znamením kříže. Tak začíná mše, tak začíná život, tak začíná den. To znamená, že jsme vykoupeni Pánovým křížem. Podívejte se na děti a naučte je dělat správně znamení kříže. A proč jsou ve mši čtení? Proč se v neděli čtou tři a ostatní dny dvě čtení? Proč se čtou a jaký to má smysl? Anebo proč kněz, který slouží mši, říká: »Vzhůru srdce!« a neříká: »Vzhůru mobily, pořídte si fotografie«? Ne..., to je ošklivé. Řeknu vám, že mne velice zarmucuje, když tady na náměstí anebo v bazilice sloužím mši a vidím tu spoustu mobilů v rukou nejenom věřících laiků, ale i kněží a biskupů. Prosím vás! Mše není divadlo, je to cesta vstříc umučení a zmrtvýchvstání Páně. Proto kněz říká: »Vzhůru srdce!« Co to znamená? Pamatujte tedy: žádné mobily!

Je velice důležité vrátit se k základům, znovuobjevit, co je podstatné, skrze to, čeho se dotýkáme a co vidíme ve slavení svátostí. Žádost svatého apoštola Tomáše (srov. Jan 20,25) uvidět a dotknout se ran po hřebech v Ježíšově těle je touha mít možnost se nějak „dotknout“ Boha, abychom uvěřili. To, o čem žádal svatý Tomáš, potřebujeme my všichni: vidět a dotknout se, abychom Jej mohli uznat. Svátosti vycházejí vstříc tomuto lidskému požadavku. Svátosti a zejména slavení eucharistie jsou znamením Boží lásky, přednostní cesty na setkání s Ním.

Generální audience 25.10.2017

Pozvánka

Letos v létě se uskuteční již 30. ročník Katolické charismatické konference, tradičně na výstavišti BVV v Brně.

Když se řekne slovo konference, představíme si nejspíš setkání odborníků, kteří přednášejí a diskutují nad určitým tématem. Na závěr většinou vyjde sborník, objeví se článek v odborném tisku. Co si ale máme představit pod pojmem

katolická a ještě ke všemu charismatická konference? Někaké rokování učených teologů? Kdepak, tahle konference je o něčem jiném. Setkávají se zde křesťané z celých Čech, Moravy, ale i ze Slovenska, aby strávili několik dní v intenzivním společenství s Bohem a mezi sebou

navzájem. Ale co znamená to označení „charismatická“? To se mohou zúčastnit jen lidé obdaření různými charismaty? To asi nebude pro běžné lidi, řeknete si. Ale opak je pravdou. Scházejí se tu lidé úplně obyčejní, alespoň pokud se mimořádných charismat týče. Neobyčejná je jejich touha přiblížit se Kristu, pozvat ho do našeho života. A to nejde bez Ducha Svatého, trvalého průvodce každého křesťana. Skoro se na jeho působení v církvi pozapomnělo, jakoby patřil minulosti, vzpomínám na letnice a prvotní církev. U zrodu charismatického hnutí byl prožitek nových letnic, nového vyliší ducha svatého. Vždyť jsme táž církev jako tehdy, sice v jiných historických podmínkách, ale s týmž Kristovým příslibem poslání Přímluvce. Jeho dary se přece projevují i dnes. A nemusí jít jen o prorokování, mluvení v jazycích nebo vymítání zlých duchů. Každý z nás má nějaké dary.

Mottem letošní konference je „Zůstaňte v mé lásce.“ (Jan 15,9)

KATOLICKÁ CHARISMATICKÁ KONFERENCE

Brno, výstaviště BVV 10.–14. července 2019

Program konference tvoří přednášky, adorace, neformální setkání, společná modlitba a bohoslužby. Záštitu převzal brněnský biskup Vojtěch Cikrle. Zahraničním hostem bude Angličanka Miriam Swaffield z hnutí Fusion, jehož cílem je pomoci oslovovat mladé lidi, studenty a přinášet Ježíše na univerzity, která má pro nás tento vzkaz:

„Nenechte se odradit, že je vás málo nebo tím, že vaše historie byla těžká. Neboť pravdou je, že pro Ježíše neexistuje žádný těžký terén. Evangelium, radostná zpráva o Ježíši, Jeho síle, je více než schopné se dotknout a dostat k jakémukoli národu, s jakoukoli historií, v jakémkoli prostředí, v jakékoliv době, neboť Bůh je větší než to všechno. A je pravda, že Ježíš je život a to život v celé své plnosti. Takže, prosím, nebojte se Ho sdílet, protože ta nejlepší věc pro vaše přátele, rodinu a národ je nalézt pravý život a být do něho uveden.

Chtěla bych tedy povzbudit každého, abych víc přemýšlel o tom: 'Jak mohu v praxi šířit dobrou zprávu, aby se mi to stalo zvykem? Jak mohu víc poznat Boží lásku, abych si uvědomila, jak je dobré ji šířit?' Můžete přepsat svou budoucnost, neboť neexistuje žádná minulost, která by vám znemožnila krásnou budoucnost s Ježíšem. A kdyby nic jiného, máte úžasnou příležitost představit lidem něco, o čem nikdy neslyšeli a o čem si nikdy neuvědomili, že je to svoboda, dobro a pravda.“

Další informace a možnost přihlášení naleznete na <http://konference.cho.cz/>

Vladimír Šimík

Vatikán – splněný sen

To, že Chrámový sbor VÁCLAV úspěšně reprezentuje město Brandýs nad Labem-Starou Boleslav i v zahraničí, není žádnou novinkou. Když však zhruba před rokem vyslovila sbormistryně Marie Nohynková nahlas myšlenku zazpívat si opět v Itálii, ovšem tentokrát v Římě, nenašel se asi nikdo, kdo by jí toto vnuknutí rozmlouval. Myšlenka byla rozvíjena dál v podobě oslovování lidí, kteří by mohli pomoci s realizací.

Výsledkem jednání bylo něco, o čem se mnohým chrámovým sborům opravdu jen zdá, a to je hudební doprovod při mši v Bazilice sv. Petra ve Vatikánu. S velkým respektem k těmto prostorám jsme si ke spolupráci přizvali i několik členů pěveckého sboru Pro Radost z Lysé nad Labem spolu s dirigentem panem Ladislavem Jánkem. Zpívání v této Bazilice jistě je, a náš sbor na tuto událost tak skutečně nahlíží, splněný sen.

Se stejným nasazením jsme však zpívali i v bazilice Santa Maria Regina Apostolorum. Velmi si vážíme toho, že v publiku seděl náš velvyslanec při Svatém stolci ve Vatikánu pan Mgr. Václav Kolaja s chotí. Jemu a paní JUDr.

Zuzaně Válkové, která je vedoucí sekretariátu patří naše velké poděkování za pomoc při pořádání koncertu.

Čas mezi vystoupeními jsme vyplnili toulkami po Římě a Vatikánu a návštěvami monumentů, známých míst a dechberoucích staveb jako je Pantheon, Koloseum, Caracallové lázně, náměstí Piazza Navona, Andělský hrad a most, Lateránský palác a mnoho dalších. Všichni jsme se vrátili obohaceni o další společné zážitky a mnozí z nás si zády k Fontáně di Trevi hodili minci pravou rukou přes levé rameno, což by mělo být příslibem toho, že se do Říma ještě někdy vrátíme.

Za Chránový sbor VÁCLAV – Vendula Boháčová

V Domečku bylo živo

Ve středu 8. května slavili členové Mariiny legie svátek P. Marie, Prostřednice všech milostí:

Panna Maria, od věčnosti předurčená za Matku Božího Slova, spolupracovala jedinečným způsobem při Spasitelově díle na obnově nadpřirozeného života v lidských duších a stala se v řádu milosti naší matkou. Toto Mariino mateřství trvá nepřetržitě v plánu milosti až do věčného zakončení spásy všech vyvolených. Ve své mateřské lásce pečuje o bratry svého Syna, kteří ještě putují v mnoha nebezpečích a nesnázích. Proto je vzývána v církvi jako přímělkyně, pomocnice, záchránkyně a prostřednice. Tato slova je však třeba

chápat tak, že nic neubírají ani nepřidávají důstojnosti a účinnosti jediného prostředníka, Krista. (Srov. II. vat. sněm, Konst. o církvi, č. 61-62.)

Pozvali jsme naše členy z Prahy a okolí, a zároveň některé obyvatele zdejšího Charitního domova. Sešlo se nás asi patnáct. I když jsme tři obyvatele přivezli ke kostelu autem, museli ještě překonat několik schodů. Po mši svaté nás paní varhanice pochválila, jak jsme hezky zpívali. Bohužel musíme přiznat, že se o zpěv zasloužili hlavně naši hosté. Pak jsme se sešli v „Domečku“ u malého pohoštění, uvařili jsme kávu a čaj. Zazpívali jsme si s kytarou, přečetli si něco pro pobavení, zahráli hru „Na tý louce zelený“ a popovídali si. Většina účastníků zde byla poprvé, a pochvalovali si, jak je zde útulno. Ani se nám nechtělo před obědem skončit, tři z nás ještě navštívili odpoledne brandýský zámek.

Milí farníci, napadnou Vás další aktivity, při kterých byste se zde chtěli setkat? Neváhejte a ozvěte se.

Irena Fajmanová
e-mail: irena.fajmanova@seznam.cz, tel. 720 537 131

Aktivity ve farnosti

- Farní den na děkanské zahradě v neděli 23.června po mši svaté cca v 10.00
- Výuka náboženství (nedělní škola) - domeček na děkanské zahradě, každou neděli po mši svaté cca v 10.00
- Modlitba za národ - kaple Charitního domova, pátek 28. června v 16.10
- Tichá adorace eucharistického Krista - kaple Charitního domova, každý čtvrtek v 18.30
- Modlitební setkání nad Písmem: jídelna Charitního domova, pondělí 10.6. v 19.30
- Schůzky Mariiny legie - jídelna Charitního domova, každou středu v 17.30
- Setkání farníků s Otcem Bulínem: domeček na děkanské zahradě, třetí úterý v měsíci 18. června v 19.00 (po mši svaté).

Z brandýské farnosti

- Ignaciánské meditace: Brandýská fara - úterý 11.6. a 25.6. v 19.30
- Mše svatá pro děti: Kostel obrácení svatého Pavla - 9.6. v 10.30

Z liturgického kalendáře

- 2.6. slavnost NANEBEVZETÍ PÁNĚ
- 6.6. památka svatého Norberta, biskupa

- 9.6. slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO
- 10.6. památka Panny Marie, Matky církve
- 13.6. svátek JEŽÍŠE KRISTA, NEJVYŠŠÍHO A VĚČNÉHO KNĚZE
- 16.6. slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
- 19.6. památka svatého Jana Nepomuckého Neumanna, kněze
- 23.6. slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ
- 24.6. slavnost NAROZENÍ SVATÉHO JANA KŘTITELE
- 29.6. slavnost SVATÝCH PETRA A PAVLA, APOŠTOLŮ
- 30.6. slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA

Pořad pravidelných bohoslužeb

den	hodina	místo
Pondělí	9.00	kostel svatého Klementa - Stará Boleslav
Úterý	18.00	kostel svatého Klementa - Stará Boleslav
Středa	9.00	kostel svatého Klementa - Stará Boleslav
Čtvrtek	-	
Pátek	17.00	kostel svatého Klementa - Stará Boleslav
Sobota	9.00	kostel svatého Klementa - Stará Boleslav
Neděle	8.15	kostel svatých Petra a Pavla - Všetaty
	9.00	kostel svatého Klementa - Stará Boleslav
	9.30	kostel Všech svatých - Kozly
	10.30	kostel svatého Víta - Kostelec nad Labem
	10.30	kostel svatého Jana Křtitele - Skorkov
	18.00	kostel svatého Klementa - Stará Boleslav

PRAHA – KATEDRÁLA SVATÝCH VÍTA, VÍCLAVA A VOJTĚCHA

ČTVRTEK - 20. ČERVNA – 17.00 – SLAVNOST TĚLA A KRVE PÁNĚ

PRAHA – KATEDRÁPLA SVATÝCH VÍTA, VÍCLAVA A VOJTĚCHA

SOBOTA - 22. ČERVNA – 10.00 – JÁHENSKÉ SVĚCENÍ

*Farní zpravodaj vydává Římskokatolická farnost Stará Boleslav,
 Lázeňská 61, 250 01 Stará Boleslav; www.staraboleslav.com.
 Duchovní správce: J.M. Libor Bulín, mobil: 602 542 847;
 e-mail: liborbulin@seznam.cz
 Příspěvky, připomínky zasílejte na adresu: v.simik@centrum.cz*